

Reaali Poiss

TALLINNA REAALKOOLI AJALEHT

NUMBER 1 (26)

JAANUAR 2001

VIL! kogu põhikiri

Üldosa

Tallinna Reaalkooli Vilistlaskogu (edaspidi VIL!K) on Tallinna Reaalkooli vilistlaste või tema ajalooliste ettekäijate vabatahtlik kooslus.

VIL!K on 1932. a. asutatud vilistasühenduse järglane. VIL!K ühendab kõiki realiste, kes austavad Tallinna Reaalkooli traditsioone ja on nõus neid ka edasi arendama.

Eesmärgid

Ühendada kõik vilistlased-realistid tegutsemisvõimsaks REALISTIDE pereks.

Kanda ja hoida Reaalkooli Vaimu, hoolitseda selle eest, et uued lõpetanud põlvkonnad jätkaksid varasemate lendude traditsioone, neid loovalt edasi kandes.

Aidata kõigiti kaasa Reaalkooli arenguprobleemide lahendamisele.

Teha oma esindaja kaudu koostööd Reaalkooli Hoolekande Seltsiga.

Aidata kaasa kooli arenguprogrammide teostamisele, kaasata sellesse ühiskondlikult tunnustatud võimekaid vilistlasi.

Osaleda Reaalkooli sihtasutuse tegevuses, mis on ellu kutsunud kooli Hoolekande Seltsi poolt. Kasutada Sihtasutuse kui eraõigusliku juriidilise isiku võimalusi Reaali Vilistlaskogu varalise väärtuse loomisel nende otstarbekaks kasutamiseks kooli, õpilaste, õpetajate ja vilistlaste huvides.

Seista hea, et vilistlaskond enam koonduks oma kooli ümber, olla kaasosaline koolielu

suursündmustes (lõpumärkide kättesaamisel, kooli lipu uuele lennule üleandmisel jne.)

Korraldada nimekate ja eakate vilistlaste tähtpäevi, saata neid viimasele teekonnale, hoida koos õppuritega korras õpetajate hauad.

Jätkata kooli ajaloomaamatu jaoks teabe kogumist, arendada ja täpsustada unikaalset fotokogu.

Informatsioonilevik koolielu, kooli abistavate struktuuride (Hoolekogu, Sihtasutus) ja Vilistlaskogu tegevuse kohta olla osaline Reaalkooli Kuukirja väljaandmisel.

Aated

Vilistlaskond peab olema eeskujuks õppurkonnale, tutvustama austavat suhtumist Reaalkooli sümbolitesse (lipp, Poiss, sõrmus, müts jne.) Vilistlaskogu peab tähtsaks uute lendude kujunemist isamaalisteks, kõrge moraaliga ja intelligentsitasemega eesti rahvuse esindajateks.

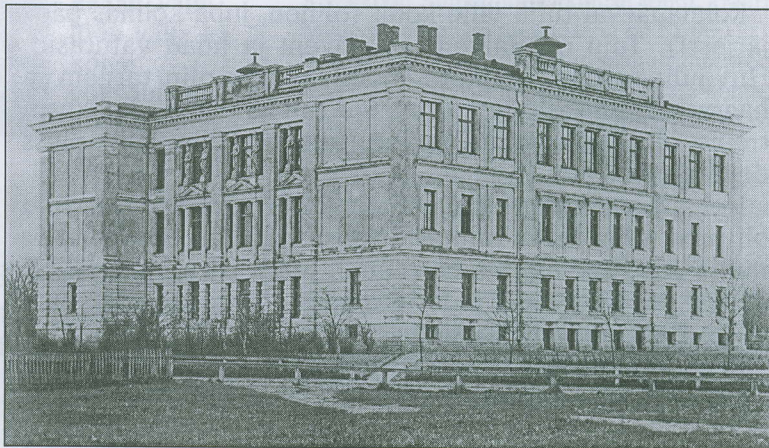
Tegutsemise alused

Eesmärkide saavutamiseks organiseeritakse VIL!K juhttuumik ehk nn. Esinduskogu.

Juhttuumiku poolt püstitatud probleemid ja ideed lahendatakse projektide kaudu. Projektiga määratakse eesmärgi saavutamise tee ja aeg. Igale projektile leitakse projekti juht. Projekti juht leiab mõttekaaslased, vahendid ja realiseerib projekti.

Vilistlaskogu juhtimine

Tallinna Reaalkooli Vilistlaskogu juhtimine

toimub valitavate struktuuride kaudu.

Üldkogu koosneb võimalikult kõikide lendude ja nende klasside aktiivsetest vilistlastest ja arutab vilistlaskonna üldisi probleeme ja annab hinnangu kogu tööle.

Otsustav kogu koosneb Esinduskogust ja vilistlaskümnendike esindajatest, kes oma aktivistide kaudu igas konkreetses lennus vahendab Vilistlaskogu informatsiooni ning aitab ellu viia planeeritud ettevõtmisi.

Esinduskogu koosneb esimehest, aseesimehest, koordinaatorist, kirjatöimetajast.

Esinduskogu esindab vilistlasi ja planeerib eesmärgid ning nende lahendamist. Otsustamise puhul on vaja 2/3 liikmete osavõtt. Põhikiri kinnitatakse, kui kohal on 4/5 Esinduskogu ja Otsustava Kogu liikmetest. Muudatused põhikirjas vaadatakse läbi otsustava kogu poolt kui on esitatud vähemalt 10 allkirjaga taotlus nende tegemiseks. Põhikiri on vastu võetud mais 1997.

Reaalkool aastal 1890

Realist Oled:

- "Sina" kõikidele vilistlastele
- sportlik
- sõnapidaja
- abivalmis
- Realistil on
- lennu nr. (algus aastast 1885)
- ajakiri
- autorid meenutusraamatule
- lõpupilt ja lõpetajate nimekiri
- lemmikõpetajad
- Realist austab
- kooli lippu
- Vabadusõja ausammast ("Poiss")
- õpetajaid
- kaaslasi
- kooli traditsioone
- Realist armastab
- teadmisi
- nalja
- laulu
- sporti
- Realisti tunneb ära
- kooli lõpumärgi, rinnamärgi, sõrmuse
- ja positiivse eluhoiaku järgi
- Realist tunneb
- oma kuulsaid "koolivendi" ja igat õpetajat
- nimekirja järgi
- Realist võistleb alati
- võitu silmas pidades
- ja eriti hästi
- võistkondlikel aladel, ka kultuuri vallas
- Realisti võistlushüüd
- oli PUM TSIGA PUM
- on "üks kõikide, kõik ühe eest"
- tuleb TSAGRHR HUN VUIHANLAA
- Reaali vilistlaste tähtpäevad
- kooli aastapäev (29. september kell 18.30)
- vilistlaspidu (jaanuari esimene laupäev)
- Habeme sünnipäev (29. aprill kell 18.00)
- vabariigi aastapäev

Esmaspäeval tulin kooli. Tuju oli paha, jalad valutasid. Kaheksanda klassi käsnad lidusid mulle vastu, klapid kõrvas. Soovik ei öelnud mulle tere. Mina talle ka mitte. Sellest tuli jama ja depressioon.

Teispäeval tulin kooli. Tuju oli paha, jalad ikka valutasid. Huvijuht tuiskas mööda, mina kukkusin trepist alla. Polmale pähe. Sellest tuli veidi suurem jama ja veel rohkem depressiooni.

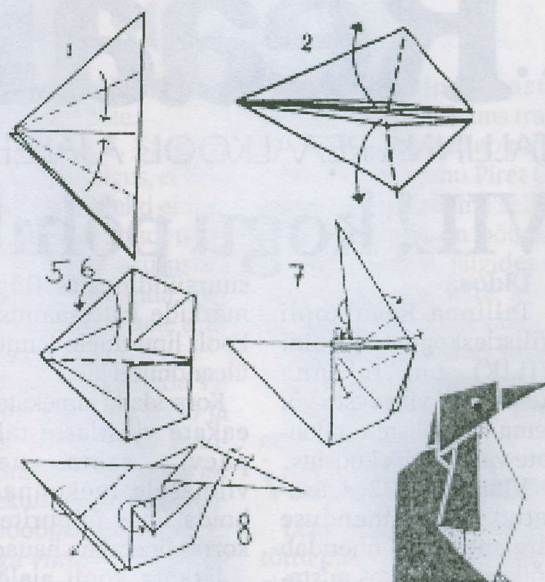
Kolmapäeval tulin jälle kooli (ohhoo, juba kolmas päev järjest!). Tuju oli halvemast halvem ja jalad valutasid. Huvijuht tuiskas veelkord mööda. Mina olin targem ja haarasin trepi käsipuust kinni. See tuli lahti ja ma kukkusin trepist alla. Jälle Polmale pähe. Tulemus: ülim jama pluss depressioon.

Neljapäeval tulin juba puhtalt jonni pärast kooli. Tuju oli paha ning jalad valutasid täitsa hullusti. Soovik ütles mulle tere, aga mina talle puhtalt jonni pärast ei öelnud. Sellest tuli kaks tundi pidevat ajupesu õpetajate toas pluss megastress ning depressioon.

Reedel tulin viimast korda sel nädalal kooli. Jalavalu oli puusadeni jõudnud ning tuju endiselt absoluutses nullis. Järsku leidsin end ümbritsetuna imelikest väikestest vanameestest. "Vilistlased!" mõtlesin. Ent olid klassivennad hoopis. Kähku äsasini ühele jalaga kõhtu - tervituseks. Terve kari tormas mulle kallale. "Vilistlased..." mõtlesin ja mul oli õigus. "6000 tükki," ütles P. Otsataja, "ja pooled neist on surnud." Ja otsekui selle kinnituseks veeres trepist alla kahtlane raudrist. Aga positiivne Mina mõtles: "Pooled neist on veel elus ja agarad." Mööda läks Polma ja hüppas mulle pähe. Sellest tuli kolm tundi külmkambris, seitse käskkirja ja depressioon.

Siit moraal kallis lugeja - et jalad ei valutaks, ära kuradi pärast tee hommikuti spagaati!

Ja siit teine moraal - ära pea vilistlast klassivennaks, ta ei ole seda.

Voltimine lastele

Pingviin.

Kasuta heledaid jooni, mis on lehele märgitud ja vaata ka joonist. Nool näitab, kumb pool tuleb kumma peale voltida.

1,2,3,4. Voldi ruut kolmnurgaks ja lahtised küljed keskjoonele.

5. Keera nurgad

väljapoole.

6,7. Murra töö kokku (6) ja voldi kael kasutades esialgsete joonte asemel punktiirjooni.

8,9. Voldi pea ja tiivad. Murra saba sisse tagasi ja nokk sik-sak.

Pingu ongi valmis!

Õnnesoovid

19. jaanuaril oli meie kooli legendaarsel kehalise kasvatusõpetajal Aleksander Prikil 74. sünnipäev. Palju õnne sulle.

Reaali Poiss

"Olge, poisid, ausad, olge töökad, olge ustavad!"

"Töötage, nagu hullud!"

"Õpi, õpi, ära jupi!"

Need toonase Tallinna Poeglaste Reaalgümnaasiumi inspektori, rahvakirjanik Ernst Peterson-Särgava poolt meile esitatud nõuded, mis leidsid kogu õpetajaskonna toetuse, ning kooli lipukiri "Üks kõigi, kõik ühe eest!" kujundasid meist, 1932. aastal 47. lennu kahe klassi peale kokku 56 abiturienti mehed, kes püüdsid oma elu aluseks võtta just neid nõudeid.

Meid oli toona 30 "inglast" ja 26 "prantslast" ja ehkki meie lend oli üheks neist, kes Suure Tapluse ja poole-sajandise anastusaja jooksul sai kõige rohkem räsida, on kõik oma eluga ja tööga hästi toime tulnud. Paraku on meid siin veel ainult 4 vanameest.

Kuid me oleme alati jäänud Reaali poisteks ja me soovime kõigile kaasklassilastele, praegustele ja tulevastele realistidele ikka ja alati meeles pidada ja täita HABE nõudeid. Siis võime olla kindlad, et meie REAALKOOL jätkuvalt areneb ja õitseb! **RAIMOND ISOK**

Reaali Poiss Tallinna Reaalkooli ajaleht nr 1(26) jaanuar 2001

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 6-8 lehekülge ja on tasuta. Samuti saab toimetusele raha saata täiesti tasuta.

Vastutav väljaandja Toimetajad

Kodulehekülj E-mail

Andres Kauts
Laur Kanger
Hendrik Proosa
Ekke Vasli
jpt.

<http://rp.real.edu.ee>
rp@real.edu.ee

Valgeid roose!

Liis Aavaste	30.01
Ülle Varula	05.02
Thea Turulinn	10.02
Marika Tendermann	04.03
Jaak Saukas	05.03
Eve Karp	06.03
Andres Andra	09.03

Reaali Vaim
lööb välja ka
kõige
ebasobivamates
kohtades.

Olümpiadofiilia

Riiki on tabanud masendav olümpiaadimaania

**Laur IVA
Hendrik IVA
Ekke IVA**

Reaali Poiss

Koolipoolaasta esimesed nädalad on möödunud meeletu olümpimeerimise ja galopeerimise tähe all. Kehaline kasvatus (toimus Tartus), vaimne kasvatus (toimus Vaimu-Silmas) - nendel keegi ei käinud. Küll aga külastati üksi ja kambaga järgnenud "põnevaid" füüsika, matemaatika ja keemia olümpiaade. Seitsmendikud sattusid kindlasti ärevusse, kuuldes, et neil tuleb teha kohustuslikult geograafia võistlus.

10.01.2001 toimus Tallinna Reaalkoolis (meie kool!) füüsikaolümpiaadi koolivoor. Arvata on, et ülesanded osutusid üsnä lihtsateks. 12. klasside ülesannete lahendamiseks oli vaja arvutada, pead murda ning mõtteid lõigata. 11. klassi parimaks osutus ettearvatult Jaanus Sepp. 10. klassi parim oli Jaen Saul. 12. klassi parimaks oli Arni Leibovits.

16. jaanuaril oli järg omakorda matemaatika käes, millele eriti kõvasti pihta anti (peale mitmetunnist pihta andmist hakkas Matemaatika nutma ja jooksis klassist välja, aga see selleks).

Kuna ülesandeid oli vaid kolm, siis võis ühe ülesandega puusse panemine kohe kõvasti punkte rookida. Eriliseks kiusuks oli olümpiaadi lisatud punkt, et taskuarvutite kasutamine on keelatud. Seetõttu pidime kasutama arvelaudu. See sundis meelde tuletama algkoolis õppimatut ning tõi kaasa suure hulga arvutuste tegemise paberil. Aga paberil arvutamine oli ka keelatud. Üldse oli arvutamine keelatud, võibolla sellepärast tulemused na Nigelaks jäidki. Siiski võib arvata, et mõned petsid ning arvutasid paberil ja võitsid. Nendeks võime pidada M. Andrat 8., S. Sõnajalga 10. ja J. Seppa 11. klasside arvestuses.

Järgmisel päeval toimunud keemiaolümpiaad oli seekord kohustuslik 11. ja 9. klasside õpilastele. Viimased polnud selle teene eest küll kuigi tänulikud, mida märkis üheksandike vähene kontsentratsioon peale esimest tundi. Kuigi keemiaõpetaja Anu Ermann püüdis olukorda leevendada vihjete andmisega, tuli ette ka täiesti puhtaid paberilehti, mille äraandmist siiski kategooriliselt nõuti. Keemias tulid võitjateks G. Kalm 8., H. Didvig 9., I. Treufeldt 10.,

P. Ploompuu 11. ja R. Ots 12. klasside arvestuses.

Vaatamata kõigele tuleks olümpiaadide eelvoorude korraldus siiski kordaläinuks lugeda, kuna päris punktidega ei jäänud pea keegi ja tuli ette ka täispunktide kogujaid. Parimad saavad edasi järgmisesse vooru. Õnnesoovid ja autogrammitaotlused palume edastada Reaali Poisi toimetusse või ka otse parimatele.

Kaotatud sõrmused

Kes on oma sõrmuse ära kaotanud saab nüüd uue asemele tellida. Selleks registreerige end garderobis või kontakteeruge hiljem Piret Otsaga.

Tallinna Reaalkool tänab vilistlast Margus Kangrot, kes kinkis koolile kolm arvutit.

Stiilipäevad

Selle aasta stiilipäevad kindlasti toimusid, olid väga huvitavad - aga meie ühestki osa ei võtnud. Kahjuks. Või siis õnneks. Igal juhul riigi hüvanguks.

Korraldasid ja osa võtsid kümnendikud, no nagu noortel enam õppida üldse pole vaja - muud ei ole, kui öösärkides, punastes kaelarättides ja lassodes ringi paterdada. Ja nii nende moraal ja hinded langevadki ja kes siis pensionäridele pensioni teenib? Ja kes mu hambad ära varastas?

Eile Arno ütles küll, et Luuda, ma armastan su varbahõngu ent täna jäl-

VILK Teated vilistlastele

1. On tarvis lendude (või klasside) lõpupilte koos pildil olevate inimeste nimedega. Veel parem oleks, kui on vormistatud leheküljena "Aegade Raamatus". pilte on laekunud 70-st 6 korralikult vormistatud (kaaned), nimekiri (soovitav identifitseerituna).

2. Soovitame kõigil realistidel teha annetusi Reaalkooli Sihtkapitali loomise fondi. (Mart Miku ettevõtmiste tulemusena on 61 000 kr)

3. Teatame, et on valmis saanud Interneti lehekülj vilistlaste tööde ja tegemiste kohta. Tegijateks - grupp Tartu üliõpilasi-vilistlasi vilistlase Lugna eestvedamisel.

4. Parema info levitamise eesmärgil registreerige vilistlaskogus oma klasside ja lendude esindajad.

5. Soovitame osaleda Reaalkooli vilistlaste üritustest, sest just väikeste summadega 200-250kr on tehtud suuri asju.

6. Iga lennu (või klassi) esindajate/tegijate kuulumine ÜLDKOGUSSE ja ettepanekud info levitamise skeemi loomiseks - seni 10-ndi esindajad ei ole suutnud leida sidemehi.

7. Kooli raamatukogu täiendamine. Tuua tagasi omaaegsed säilinud raamatud

Vilistlastel on oluline mõned tähtpäevad meelde jätta või märkmikku ülestähendada.

1. Jaanuari viimane laupäev - vilistlaste kokkutulek kell 19.00

2. 23. veebruaril kell 9.00 asetavad õpilased ja õpetajad ühise pärja Poisi jalamile.

3. 29. aprill - E. Sargava sünnipäev, kell 16.00 pesevad abiturientid Habeme puhtaks, 18.00 asetavad vilistlased Metsakalmistul lilli Habe hauale

4. 29. september - Reaalkooli aastapäev. Tänavu tähistatava 120. aastapäeva täpsem ajakava antakse teada meedias ja Reaalkooli internetileheküljel www.real.edu.ee

5. Septembri viimane laupäev - lennud või klassid korraldavad oma kokkutulekuid.

le - no jälle Mariga mahterdab lauda taga.

Kantripäeval läksid nad eriti metsi-kuks - Mari hüppas lauda aknast sisse, kalpsasid siis rõõmsalt üheskoos lauda uksest välja, mina hädine, ei teadnud, mida mõelda ega öelda, viskasin siis lassoga - ja aitas ka. Rohkem pole keegi mu hambaid varastama tulnd. Stiilipäevad on kahtlemata üks toredamaid ja

meeldejäävamaid Reaalkooli traditsioonidest, mille vaimu peame oma südameis kanma.

LUUDA

Reaalkooli vilistlaste suurimad kaotused lähiminevikus

Bernhard Ustav

06.08.1910 - 10.04.1996

Kevel mõõdub viis aastat päevast, kui Reaali vilistlaste pere kaotas ühe oma aktiivsema välisliikme Rootsis - Bernhard Ustavi.

6. augustil 1910 Vohnjas sündinud poisist sai kahekümnendail aastail Reaalkooli õpilane. Pärast kooli lõpetamist 1929. aastal, läks B. Ustav sõjaväkke, kust ta,

Heino Taremäe

23.10.1921 - 01.02.2000

Heino Taremäe sündis 23. oktoobril 1921 Tallinnas, laevniku ja kaupmehe perekonnas. Kooliteed alustas ta H. Kubu eraalgkoolis, seejärel õppis Tallinna Reaalkoolis, mille lõpetas 1941. Astus Tallinna Tehnikaülikooli masinaehitust õppima, kuid stuudium jäi sõja tõttu pooleli.

Sõja tegi ta kaasa alates 1943. aastast Eesti lennusalgas, alul mereluurelennukite, hiljem ööpommitajate grupis. Pääsenud üle noatera nn. Tšehhi põrgust, töötas ta pärast sõda juhtöödel Saksamaal, mh. ajalehe "Eesti Post" toimetuses ja IRO majutusametnikuna.

1950. aastal õnnestus tal koos abikaasaga pääseda Ameerikasse. Saanud tööd vabrikutöölisena, alustas ta ärimajandusõpinguid Rutgers University College'is, mille lõpetas 1958. aastal "high honors" tulemustega. 1951. aastal asus H. Taremäe tööle

Märt Karmo

hästi hea keemiaõpetaja

... teinud sundajale lisaks läbi ka aspirantide kursuse, sai lipniku paberid ja pagunid. Töömeheteed alustas noormees karastusjookide tehases "Talko", tegi seal karjääri ning tõusis osakonnajuhatajaks.

Pärast sõja algust 1941. aastal ei allunud B. Ustav okupatsioonivõimude mobilisatsioonikutsesele, vaid varjas end tubli patrioodi ja Eesti ohvitserina punaste eest kuni nende lahkumiseni Eestist. Seejärel oli küllap temagi üks neist, kes uue okupatsiooni ajal otsis nõ. kolmandat teed ning arvatavasti seetõttu ei liitunud saksa relvajõududega. 1944. aasta suures põgenemislaines pääses ta koos perega Rootsi. Seal kohanes ta realistidele omaselt sujuvalt uue asukohamaa ühiskonnas - lõpetas statistikaasjatundjana Stocksuureettevõttesse *Interchemical Corporation*, kus tõusis arveametnikust divisjoni pearaamatupidajaks, kellena ka pensioneerus.

Palju tööd ja energiat on H. Taremäe pühendanud Eesti asja ajamisele. 1958. aastal liitus ta "Kalevipoegade" skaudirühmaga, oli skautmaster (al. 1962) ning osaline sh. ka "Koguja" maailmalaagri korraldamisel.

Ligi kaks aastakümnet (kuni 1989. a.) oma elust pühendas ta juhatuse esimehena Eesti Arhiivile Ühendriikides. Ühendriikides oli ta üks nendest, kes korraldas suurte raamatulaadungite lähetamist Rahvusraamatukogusse.

1983. aastal nimetati H. Taremäe Saksamaa eestlaste esindajaks Ülemaailmses Eesti Kesknõukogus. kuhu ta kuulus kuni 1989. aastani.

Väga südamelähedane oli talle Reaalkool. Ta oli pikka aega USA realistide koondise esimees (priimus), tehes tihedat koostööd ka siinse vilistlaskoguga ning saatis

holmi ülikooli ning töötas seejärel eestlaste ettevõtteis, plastika- ja kullasepatööstusis ning kindlustusalal.

B. Ustav oli seltskondlikultki väga tegev. Ta kuulus akadeemiliselt Korp! "Ugala" perre, oli Eesti Rahvusliku Liidu ja Eesti Ühisabi Rootsis juhatuse liige, Eesti Ohvitseride Kogu Rootsis ning Eesti Sõjaveteranide Sõprusühingu Rootsis liige. Üks tema ühiskondliku aktiivsuse väljund oli Reaalkooli vilistlaskond.

B. Ustav käis Reaalis selle tõeliseks rahvuslikuks kooliks väljakujunemise esimesel kümnendil. Siis, kui koolipinki nühkis veel nii mõnigi eilne Vabadussõja õppur-sõdur, mil võttis ilmet kooli õpetajaskond, kinnistus kooli maine ja tase. Sündisid Reaali traditsioonid, mida järgnevate kümnendite mullistusedki pole suutnud hävitada. Üks neist traditsioonidest oli Reaalkoolile sadu raamatuid.

H. Taremäe koostas, kujundas ja osalt ka kirjutas mälestusteose "Reaali teine raamat" (1991). Ta lõi kaasa ka "Mehed Vabaduse puisteel" (1972) koostamisel. Aega- ja tööd nõudvaks, ent väga tänuväärseks ettevõtmiseks oli ühemeheajakirja "Realist Ühendriikides (hiljem "Realist") 17 numbri väljaandmine aastail 1976- 1998. Sellest kujunes ülemaailmne, infot pakkuv ja realiste üle mandrite ühendav üllitis.

Ta kirjutas raamatu "Õnne-ga pooleks" (1996, Eestis), mis põhineb autori enese pääsemistekonnal sõja lõpu-päevil ja on pühendatud Eesti Diviisi vapratele sõjameestele, nende auks ja mälestuseks.

Ivar Ivaski sõbrana on ta pikki aastaid ajakirjanduses seiranud ja kommenteerinud.

Tema huviring oli lai — poliitikast ajaloo- ja kultuuriküsimusteni, mille kajastuseks olid arvukad artiklid ja uurimused, sh. ka käsitlused ameerika diplomaatidest Baltimaades (ilmus ajakirjas

Reaali patriotism ja seda tunnet kandis B. Ustav maapaoski südames.

Ta oli Reaali vilistlaskonna üks mootoreid ja Reaali asja ajaja Rootsis. See tähendas toekat kaasabi raamatu "Mehed Vabaduse puisteel" koostamisel 1971. aastal, selle majandusliku poole tagamisel ja levitamisel, tähendas mahukat kirjavahetust "Realisti" toimetajaga Ühendriikides, pidevat info edastamiskaastööd ajakirjale, aga ka kaastööd "Reaali Teisele Raamatule". Olles pikki aastaid Tallinna Realistide Koondise Rootsis esimees, lasus tema õlul koondise kogu organisatoorne töö ja regulaarsete kokkutulekute korraldamine.

Küllap Ühe tusedama osa oma pikast eluteest pühendas Bernhard Ustav Reaalkoolile. Kool ei unusta seda!

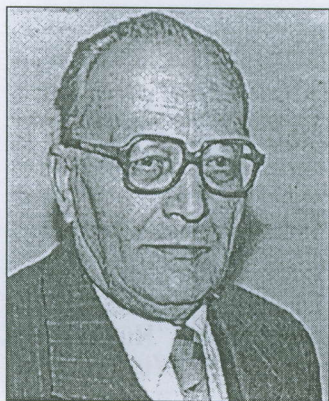
"Kultuur ja Elu"). Ta lõi agaralt kaasa AABSi konverentsidel, sageli ka esinejana.

H. Taremäe tegi aktiivset kaastööd peamiselt ajalehtedele "Vaba Eesti Sõna" ja "Eesti Päevaleht" (Stockh.), kuid tema artikleid avaldati ka ajakirjades "Tulimuld", "Journal of Baltic Studies", "AABS Newsletter" ning "Kultuur ja Elu".

Skautluses tehtud töö eest vääristati, teda Põhjatähga (3. järk). Talle on omistatud AABSi audiplom ja Eesti Ühiskond Saksa Liiduvabariigis kuldmärk. Ta valiti Eesti Arhiiv Ühendriikides auliikmeks (1989) ja. Tallinna Reaalkooli auvilistlaseks (1996).

H. Taremäe töökas ja viljakas elu lõppes pärast rasket haigust 1. veebruaril 2000, Bethlehemis (Pennsilv.), Ühendriikides.

Eriti suure austuse ja tänutundega meenutavad ning mäletavad teda aga realistid üle kogu maailma. Tema tehtu jääb ja elab edasi. See on olnud mitme mehe töö.

Karl Gailit

03.10.1922 - 23.07.1998

3. oktoobril 1922 Võrumaal sündinud Karl Gailitist sai realist 1935. aastal. 1941. aasta murdelistel päevadel astus ta Reaali majandusliku kallakuga osakooli - Tallinna II Poeglaste Kommertskooli kasvandikuna ellu. Kool kandis siis juba punaste ajastule iseloomulikku numbrit ja nime - Tallinna 2. Keskkool, kuid poisid olid ometi endiselt tulised isamaalased, sest õpetajad polnud siin õpetanud mitte üksnes raamatutarkusi vaid ka elutõdesid.

Seetõttu polnud ka Gailitil

raskusi valikute langetamisel. Nagu tema klassivennal Udo Tendalilgi, kes langes ühes 1941. aasta Suvesõja lahingus Rapla all. Ka Gailit liitus Omakaitsega, seejärel (1942) aga astus Tartu Ülikooli majandusteadust õppima. Juba järgmisel aastal tegi ta otsuse liituda kommunismivastase võitlusega ning andis avalduse rindekorrespondendiks saamiseks. Oli ju ta onu August Gailit olnud sõjakirja-saatja Vabadussõjas, ta ise lõi 1940. aastal kaasa kooli-ajakirja "Realist" toimetuses. Lühikesele väljaõppele järgnesid tuleristsed Leningradi rindel, sh. haavataasaamine ning siis võitlused Neveli all.

1944. aastal oli ta jälle eeslinil - Narva rindel, kust sai üks 20. diviisi ajalehe "Varemeist tõuseb kättemaks" väljaandjaid. Taandumislahingus sattus Gailit Saaremaale, kust oktoobris tuli taanduda juba Danzigi. Transpordilaeva RO-24 (pardal 4600 meest, suurem osa haavatud) tabas merel vene torpeedo ja vaid Kõigevägevama tahtel oli 600 pääsenu

seas ka nooruke sõjakirja-saatja. Õnne oli Gailitil hiljemgi, siis, kui ta tuli eluga välja Oppelni "kotist" ja Tšehhi "põrgust". Siiski mitte piisavalt, et pääseda venelaste kätte vangi langemast. Ta süüdis "väärastati triviaalse määraga - 25+5! Ehkki ta seda aega ära ei istunud, kogunes vangistus- ja laagriaastaid ometi aukarustust-äratav arv - 13. Aga ta pidas vastu!

Naasnud 1957. aastal Eestisse algas töö Ekskavaatoritehases, mis kestis 36 aastat - 1993. aastani. Tšehhijuhatajana pälvis ta 1970. aastal uute ekskavaatoritüüpide loomise ja juurutamise eest koos kümnekonna kolleegiga (sh ka realistid E. Soonvaid, K. Raidma) riikliku preemia. Lisaks muudele huvidele lõi ta kaasa ka tehase looduskaitse klubis, mida vedas endine soomepoiss Leo Nõges.

1989. aastal kuulus Gailit nende realistidest vilistlaste sekka, kes aktiivselt tõstatasid Vabadussõjas langenud õpetajate ja õpilaste

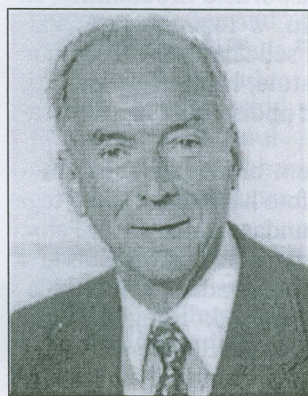
mälestussamba taastamise küsimuse linnavalitsuse päevakorda ja aitasid seda ideed ka ellu viia.

1991. aastal oli ta üks nendest vähestest, kes tuli appi kooli ajalugu koostama, käis linnaarhiivis materjali kogumas 1945-1950. aastate kohta, talletas ka ise oma koolimälestusi ning vahendas klassivendade omi.

Just neil aastail võitles Gailit ka oma poolel jäänud võitlused rindereporterina lõpuni. Sest vaatamata vint-sutustele ja aastatele oli salves veel piisavalt püssirohtu ja sulgki polnud rooste läinud. Nii sündis Eesti sõjameeste 1941-1944. aasta vabadusvõitlusest ligi poolesaja artikliga kirjutiste sari ja selle põhjal 1995. aastal ka raamat - "Eesti sõdur sõjatules".

Insult ja kõik sellega kaasnev võtsid visale vastupanule vaatamata oma ning 23. juulil 1998 väsis tubli realist ja vabadusvõitleja süda...

Realistide pere jääb Karl Gailitilele mõtlema ikka lugupidamise ja tänuga.

Ivar Trikkel

11.04.1930 - 20.04.1999

Tallinna Reaalkooli vilistlaskogu esimees - 1996 - 1999.

Kui lahkub sõber ja teekaaslane on alati valus. Kui aga lahkus realist, suur sõnaseadja ja organisator tunnetad seda eriti valusalt.

23. sept 1996 sai Reaalkooli vilistlaskogu uut tuult tiibadesse, kui

emeritiitprofessor Ivar Trikkel seda organisatsiooni juhtima

asus. Tema leebe nõudlikkus lihtsalt sundis tegutsema Reaalkooli traditsioonide ja vaimu tasemel. Pea kõik ettevõtmised õnnestusid, probleemid, mis tundusid võimatutena, laabusid üle ootuste ladusalt. Meenutagem neist vaid mõnda.

1. Vabariigi 80. aastapäeva aktus 3-le Tallinna vanimale keskkoolile: G. A. gmn., Westholmi gmn. ja Tallinna Reaalkoolile, mida finantseeriti tänu I.T.-le vabariigi valitsuse poolt ja millest võttis osa aukülasena vabariigi president L. Meri.

2. Reaalkooli kunagist inspektori (õppealajuhataja) E. Peterson-Särgava kuju ületoomine kooli ette (mis nii paigutus kui ka finantsprobleemide osas oli takistuste tallermaa). Aga oma sünnipäeval 29. aprill oli Habe kooli ees.

Ivar Trikkel oli realist selle kõige paremas mõttes. Ja au Sulle! **REIN MUTT**

Harald Triegel

Vabadussõja esimesi langenud

õppursõdureid.

Ilmar Pihlak

Vilistlaskogu aseesimees

Vabadussõjas langes ühe esimesena Järva mõisa juures 8. detsembril 1918.a. toimunud lahingus 17-aastane Reaalkooli õpilane Harald Triegel, kes püüdis lahinguväljalt ära tuua haavatud lipnik Alveisi. Vapra koolivenna nimi on kirjutatud kuldtähtedega marmortahvile aula seinal.

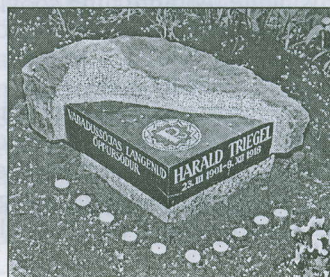
1999.a. novembris meenus huvijuht Piret Otsale vilistlaskogu koosolekul, et aastate eest olid direktor Hain Hiieaasale H. Triegeli hauaplatsi kättenäidanud viimase sugulased, kes enam ei suutnud hauda korras hoida.

Vilistlaskogu otsustas, et H. Triegeli haud tuleb vääri-

kal't tähistada. Hauakivi muretsemist toetasid annetustega Eesti Projekt, Eesti Sõjahaudade Hooldamise Liit, J. Laidoneri Selts, perekond Mikk ja Kanada vilistlased. Sobiva kivi valisime koos kunstnik Aarne-Erik Uustaluga.

9. mail 2000.a. toimus Siselinna kalmistul hauakivi avamine, laulis Reaalkooli segakoor, kõnelesid G. Polma, M. Karmo ja R. Mutt. Haua hooldamine usaldati Kodutähtedele.

Hauaplatsi leiab üles peatee paremalt küljelt, kui minna kabelist ca 250m edasi-orientiiriks üle kalmistu piirdeaia paistev jalgpallivärv.

Mida andis mulle Reaalkool?

Madis Morel

Süvendatud humanitaarhuvidega inimesena oli minu kõige suuremaks piinaks õppida matemaatikat. Ja oleks seda mul lastud õppida kergemalt. Ei! Õpetaja Tümanok näis mind kohe eriti "armastavat". Peale keskkooli lõpetamist ei läinud mul matemaatikat peaaegu üldse vaja.

13 aastat hiljem, astudes kõrgemasse sõjakooli, pidin sooritama mate-maatika eksami. Ja siis tänasin ma õpetaja Tüma-noki. Võrreldes värskest koolipingist tulnutelega olin "vana rasva" pealt meelde tulnud teadmistega teistest kõvasti üle.

Reaalkoolis olid ja on praegugi kõik väga tugevad õpetajad, kelle võib-olla hetkel kiusamisena tunduv õpetamine tuleb siiski elu lõpuni kasuks. Kaitseväe ohvitserina tahan kõigile praegustele realistidele tule-tada meelde feldmarssal Suvorovi kuulsat lauset: "Ras-ke õppustel, kerge lahingus". Ja õpetajatele ütlen, et ärge kartke tagant sundida, teid tullaakse veel tänama - kas just aasta pärast, aga 10 aasta pärast kindlasti!

Robert Kitt

Õeldakse, et elu on karm aga õiglane. Reaalkoolis õppimine ning selle lõpetamine kinnitas minu ja minu klassivendade arvamust antud kõnekäändu. Tõenäoliselt ei osanud meist keegi hinnata kooli ning koolikaaslaste antud panust meie edaspidisesse elu-käiku. Võin julgelt väita, et enamus meieaegseid vilist-lasi on endaga hästi hakkama saanud ning tunnevad kui mitte uhkust, siis vähemalt rahulolu möödunud kooliaastate üle. Loodetavasti mööduvad aastad ai-nult suurendavad, mitte ei vahenda antud veendumust ning aastakümnete pärast võib ka edukusele faktilist kinnitust leida.

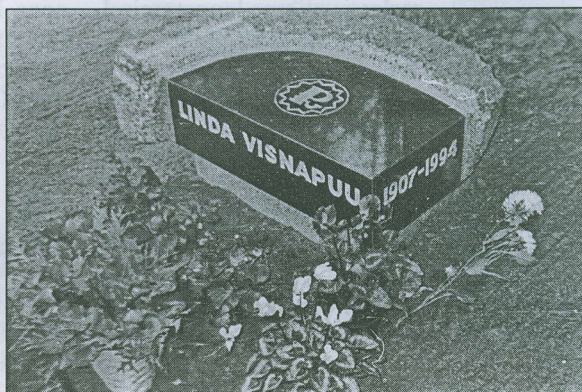
Milline on peamine Reaalkooli fenomen, mis meid lõpetamise järgselt suunanud on? Kindlasti on selleks teotahe ning sihikindlus. Kool oma tolelaegse direk-tori - Hain Hiieaasaga - andis kustumatu teotahte ning püüdluse paremuse poole. Tahe ning teovõime kujunes välja mitte kiituste kõlades vaid pigem kannatu-si trotsides. Ei saa salata, et kooliajal olid paljud asjad õpilastele ja õpetajatele vastukarva; sageli ei leitud kompromisse ning harvad ei olnud ka konfliktid. Kus seda aga ei oleks?

Üheksakümnen datel lõpetanuid seovad suured ühis-kondlikud ning sotsiaalsed muutused. Muutus ka kool ja koolimaja. Aulas rippunud Lenini pilt ja "NSV" hümnide sõnad asendusid Vabadussõjas langenute tahvliga. Kooliajal "tuli tagasi" ka Reaali Poiss...

Me elame siiani pidevas muutuses. Muutustega käi-vad kaasas probleemid, kuid nende lahendamise kunst annab sageli võtme edukate maailma. Reaalkool andis meile teotahte ning soovi seda võtit hoida ning kasutada.

Kalju Tammaru

See Reaalkool, kus mina käisin 1968-1975 õpetas mind mõtlema ja sellele, mida juba tead, alati lisa otsima. Õpetas teistega koos tegutsem, õpetas liidriks olema ja alluma. Kõige sellega pani ta alust sellele, et täna olen ma see, kes olen. Nii on Reaalkool minuga ka täna ja homme.

Legendaarse Linda "Hüdra" Visnapuu mälestuskivi.

Hüdra hauakivi

Valdur Topaasia

Vilistlane

Reaalkooli üks legende oli kee-miaõpetaja Linda Visnapuu, võr-ratu ja range pedagoog, kelle õpi-lased mängeldes sooritasid kõrg-kooli sisse astudes keemia eksami. Koolis rääkisid õpilased oma õpe-tajast alati kui Hüdrast. Eks ko-duski kasutati ainult hüüdnime.

Kord tuli üks lapsevanem õpetaja-tuppe ja küsis: "Vabandage, kas ma võiksin õpetaja Hüdraga kokku saada?" "Mina olengi Hüdra" – vastas Linda Visnapuu. 50-ndatel aastatel oli Reaalkool tulevaste õpetajate praktikakoo-likes. Järgnev juhtus siis, kui koolis olid ainult poisteklassid. Hüdra tuli klassi ja teatas: "Poisid, hom-me tulevad keemiatundi kuulama naispraktikandid. Tavaliselt hak-kavad nad tunni ajal omakeskis vestlema. Kui ma käratan – Poisid vait! siis ärge ehmuge, sest see on mõeldud praktikantide korrale-kutsumiseks."

Linda Visnapuu (10.01.1907-06.02.1994) maeti Pärnamäe kalmistule 12.02.94. a. Järgmisel aastal tegid 70. lennu vilistlased ettepaneku oma endise klassi-juhataja hauale kivi panemiseks.

1996. a. arutas vilistlas-nõukogu, kuidas raha koguda.

E. Laane

Koolist on meelde jäänud õpetajad, kes püüdsid meist kujundada isiksusi. Koolis võis

tunnetada Reaali Vaimu, keda avalikult ei mainitud. Kooris laulsid peaaegu kõik, sportki oli popp.

Korraldasime pidusid tüdruku-tega, valmistuti õhinaga. Abitu-

Otsustati, et raha kogutakse lendude kaupa. Esimesena lõpe-tas raha kogumise 1953. a. lend (koguja Heino Kraus), kes andis 2360 kr, mis jäi ka ühe lennu kohta suurimaks summaks. Aprillis 1997. a. laekusid vilist-lase Valdur Topaasia kätte viimased kogumislehed rahaga. Kokku saadi 8635 krooni 142-lt vilistlaselt. Nüüd võis asuda kivi ostma. Sobiva kivi leidmine usal-dati kunstnik Enn Johannesele ja kunstnik Aarne Uustalule, kes mõlemad 70-st lennust. Kivi kir-jade kujunduse tegi kiiresti Enn Johannes. Juba 13. mail 1997. a. transportisid E. Johannes, A. Uustalu, V. Topaasia ja A. Väi-nikver selle hauakivi Pärnamäe kalmistule, kus kivi paigaldati, samuti pildistati nii kivi kui osa-lejaid.

Hiljem anti igale rahaanne-tajale foto hauakivist. Fotod tegi ja paljundas vilistlane Ivar Papp.

Vilistlasnõukogu otsustas kivi ametlikult avada 29.09.1997. a. L.Visnapuu kolleegidest oli kohal ainsana Renate Wirkhaus. Reaalkooli esindasid direktor M. Kuurme ja 2 abiturienti.

06.02.2001. a. on meie klassi-juhataja 7. surma-aastapäev. Viigem küünal õpetaja hauale.

riendid hooldasid kooli liuvälja, mille pileti rahaga tehti väljasõite. Suviti tegime ka rattamatku.

Peale lõpetamist jätkas enamus kõrgkoolides. Peale seda oleme teinud õpetajatega klasside kokku-tulekuid. Meeldiv on kohtuda vanade koolikaaslastega.

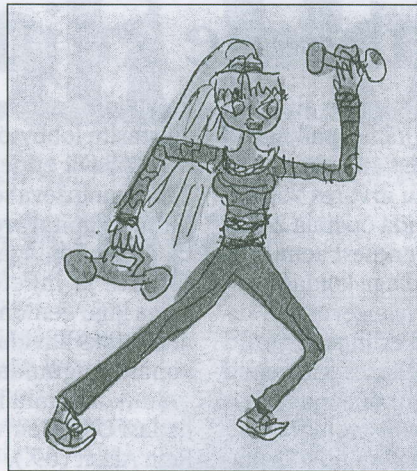
Osalen VILIK töös ja püüan kaasa aidata Reaali Vaimu pärandile.

Tahan, et realistid jätkaks ja uuendaks traditsioone.

P.S. E. Laane, vabandame Te ees!

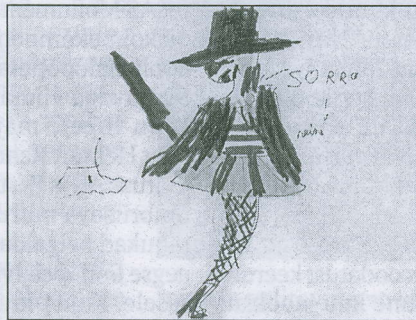
Minu Barbie'd

Kui ma väike olin, oli mul üks loki Barbie. Ma kandsin teda igal pool kaasas. Tema nimi oli Mati. Aga lõpuks panin ma Mati pea sipelgapessa ja siis polnudki mul enam Barbiet, aga ema ostis taas uue. Praegu on mul aeroobika-Barbie. Selle sain 7-aastaselt. Ta liigutab käsi ja jalgu. Tulevikus tahaksin lendavat ja ujumat Barbiet. Aga ma olen 10-aastane ja ma ei mängi enam Barbiedega. **STEFANI IIIA**

Zorro

Oli imeilus, vaikne septembriõhtu. Kell oli üheksa saamas, kui järsku kostus uksekell. Pereema läks ust avama ja nägi uksele Zorrot. Zorro astus järsul ja kõrgil ilmel sisse ja küsis: "Kas seal süüa saab?", osutades näpuga söögilaua poole, kus parajasti vedeles tükk kanakoiba ja klaas veini. Ta istus rutakalt laua taha ja hakkas suure isuga kanakoiba sööma, vahel mõnusalt mõnises. Kui söök lõpule oli jõudmas, märkas Zorro kummutil James Bondi, kes parajasti, vanale kellale toetudes, tukkus. Zorro tõstis ruttu laualt kärbsepiitsa, et päkapikku minema ajada, kuna päkapikk oli Zorrot väiksena alati kiusanud. Jõulude ajal oli paha päkapikk James Bond alati varastanud ära kõik Zorro jõuludeks saadud kompvekid ja need Jõulumaffiale maha müünud. Nüüd oli aeg päkapikule kätte maksta, kuid järsku tärkas Zorro

südames mingi imelik tunne. Ta tundis nagu ta hõljuks. Ta tundis nagu oleks päkapikk eluaeg ta parim sõber olnud. Ta pani kärbsepiitsa tagasi ja võttis päkapiku õrnalt oma peopesale. Päkapikk ärkas ja tahtis minema joosta, kuid jäi paigale Zorro õrna pilku nähes. "Kas sa oled haigeks jäänud, või?" küsis ta Zorrot tähelepanelikult uurides, "sa õhetad kuidagi imelikult." "Ma lihtsalt ei taha sind enam vihata," vastas Zorro,

"ma tahaksin, et me sõpradeks hakkaksime!" "Mulle täitsa sobib!" hüüdis paha päkapikk rõõmsalt.

Sellest ajast peale on nad kuni surmani truud sõbrad olnud. Pärast seda aga hakkas paha päkapikk maffiale jälle Zorro kompvekke müüma. **KÄRT IVA**

Mulle meeldib

Minu koolis on hea see, et saab väga hea hariduse. Sellega on kergem pääseda ülikooli. Ka õpetajad on (algklassides vähemasti) head. Siin koolis saab palju uusi sõpru ja koolitädi on hea. Sööb on üsnagi normaalne. Hea on see, et saab kooli raamatukogus ja arvutitunnis käia. Meil hakkab varsti liiklustund, Usun, et ka see on tore. Suur maja on väga ilus, aga väike maja armas. **IRENE IVA**

Luuletus

Zorroga on kodus jama,
ta Barbiede külge lööb,
päevast päeva üks ja sama,
närvid seest mul ära sööb.

Zorro Barbiet patsist kisub,
Barbie kisab, nii mis kole.
Õppida mul oleks isu,
Aga võimalust ei ole.

Nii see hommik möödub
kuni aeg on kooli minna.
Koolis mulle meeldib seni,
kuni neid ei lasta sinna.

RETI IVA

Õpilasteataja

Ühelgi päeval ei koputanud Reaalkooli uksele ülikonnas noormees, kuid tormas sellegipoolest sisse ja teatas, et tema tuli meile rääkima niimega Õpilasteataja. Nii pakkuski ta üht toimetajakohta Reaali Poisi töökollektiivi liikmele.

Õpilasteataja on läbi aegade kirjutanud kitsale sihtgrupile suunatud artikleid. Nii kavatsetakse ka jätkata, ainult nüüd osaleb selles ka meie kool. Jo tosi ihana. **LENNUKAS RUDISTAJA TÕ**

VILIK Kontakt	lendtel.	kodustel.	tööl	fax	mobiil	e-mail
Raul Tutt (esimees)	108				0046707211235 (ROOTSI)	kunstnik@hot.ee
Ilmar Pihlak (ase-esi)	69	6606553				
Kalju Kukkur (sekret)	60	6535396	6209029	6209030		kalju.kukkur@teevesi.ee
Rein Mutt (asjaajaja)	63	6091902		6091443		laidoner@online.ee
Raimond Isok	47	6775562				
Raimond Potisepp	55	6601268				
Hjalmar Laul	55	6612192				
Einar Laane	68	6722751		6722751	5017566	einarlaane@hot.ee
Urve Reial	80	6321060	6412506			Urve.reial@mail.ee
Kalju Tammaru	90		6007773	6380007	5013057	kalju@venus.nlib.ee kalju@hoiuraamatukogu.ee
Madis Morel	101	6700926	6282424	6282424	5012128	madis@kmin.ee
Peeter-Erik Ots	104	6748752	6726301	6726301	5189748	peeter@kirjastuskeskus.ee
Raili Reial	108	6327254	6656840			raili.reial@lyp.ee
Robert Kitt	110	6539740	6110308	6110310	5022137	robert@lhv.ee
täiendavad liikmed al. 09. 2000						
Karl Nõmme	63	6305747			5019713	
Annika Plotkin	114				5535987	
Jüri Kuusk	114		6442991		56691256	
projektide juhid						
Märt Karmo		6680751	6680954			mkarmo@epbl.ee
Tõnu Koger		6259415	6566542		5073123	encyclo@ene.ee

Ilmar Pihlak

Vilistlaskogu aseesimees

Ernst Peterson-Särgava (29.04.1868-12.04.1958) oli lisaks kirjanikutööle ka era-kordselt lugupeetud õpetaja ja aktiivne avaliku elu tegelane, Eesti Biograafilise Leksikoni andmetel oli ta:

1907-1918 ja 1930-1933 Reaalkooli inspektor, õpetades lisaks eesti keelele veel eesti meelt ja Reaalkooli vaimu,

1927-1940 Kaitseliidu propagandapealik,

1934-1940 Eesti Haridusliidu juhatuse abiesimees ja esimees,

1938-1940 Riigivolikogu ja Isamaliidu keskjuhatause liige.

Skulptor Mati Variku 1978. a. valminud E. Särgava graniidist 2 m kõrgune kuju paigaldati 1988. a. tasahilju Kadrioru parki arhitekt Allan Murdmaa kavandi alusel

(lisati 2 m kõrgune alumine plokk ja ringjoonel paiknevad 24 graniidist tahukat, mis allakirjutanu arvates võiksid sümboliseerida õpetaja 24 semestrit). Iseenesest kena asukoht ei olnud aga kuidagi seotud E. Särgava tegevusega, kujule tekkisid esimesed grafiti proovid, läheduses paiknenud kirjanik J. Smuuli kuju langes vandaalide rüüsteohvriks.

Vilistlaskogu nüüdesks manalateele lahkunud esimees, emeriitprofessor Ivar Triikkel algatas Vana Habeme kuju ületoomise mõtte koolimaja esisele skvääriale, mis oli vabanenud punakaartlaste täadikidest. Ajaajamine usaldati mulle.

Ületoomise bürokraatlik pool kujunes oodatust keerulisemaks. Kolme kuu jaooksul õnnestus siiski hankida ületoomisprojektile (autoriteks A. Murdmaa ja vilistlane Vello Hüts 68. lennust) 12 kooskõlastusallkirja, neist üks olu-

lisemaid alles teisel katsel tänu vilistaslste lobbytööle.

10 päeva enne E. Särgava 130. sünnipäeva selgus, et Eesi Kultuurkapital projekti ei toeta. Ühe nädalaga suudeti vilistlaste ja mitete asutustea abiga kuju demonteerida, üleni puhtaks lihvida ja uuele asukohale paigutada.

Siinkohal tahan tänada Vilistlasi Uno Heinvert (63.) ja Rein Alasit (69.), Väino Tandret AS Monumentaal (tema ise oli kolmekümnendatel Reaalkooli ajalooõpetaja ja koos E. Särgavaga viimase Riigivolikogu liige), majandusjuhatat Helmut Raamatut, Inrest Ehituse AS ja Eest Panka. Kuju õmbritseva muru ja graniiditahukad paigaldati tänu tolaegse linnapea Ivi Eenma toetusele. Kuju pidulik avamine toimus 29. septembril 1998. a. , kohal oli arvukalt vilistlasi, õpilasi ja õpetajaid Samal aastal tekkis mõte iga kevadel Habe kuju tema sün-

nipäeval linnasaastast puhtaks pesta. See uus traditsioon on usaldatud abiturientidele huviala juhu Piret Otsa käe all. Van Habeme selge ja heatahtlik pilk on pööratud kooli peauksele, jälgides inspektorina õpilaste koolitulekut ja kooli käekäiku.

Kooli lõpuaktusel lõpetas Vana Habe oma kõne sooviga – Olge töökad, olge, ausad, olge ustavad!

Välja jäänud lood

Lehe väikese mahutavuse tõttu pidi seekord välja jääma rida artikleid:

- Jutt Reaalkooli filmidest
- Põrgulik korvpalliturniir
- IT-juhi 'log-in'
- Õpilasküsitlus
- Õpilaste omalooming
- Lugejate kirjad (saatke!)
- Mõned vilistlaste kirjad.
- Artikkel kooli sõrmustest.
- Enamus artikleid said hävitava lühendamise osaliseks.
- Toimetus vabandab.

Tallinna Reaalkooli Vilistasprojektide temaatikast ja rakendusest.

Temaatiline märksõna Rakendusi

- A. Traditsioonilised kokkusaamised
- kooli aastapäev
- vilistlaspäev
- Vabariigi aastapäev
- Habeme sünnipäev
- B. Trükised kooli ajaloost
- M. Karmo "Ühe vabadussamba lugu"
- C. Reaali atribuudid -Auraamatu makett
- D. Reaali fototeek ja lõpupildid -Aegade raamat
- E. Reaali spordi ajalugu -Õp. A. Prikk arhiiv
- F. Reaali õpetajad -Habe; Hüdra (L. Visnapuu)
- G. Reaal videos. -Väljavõtted ETV saadetest
- K. Reaali traditsioonidest -Fragmendid mälestustest

"Te ju näete, et mul on hääl ära," seletab õpetaja Soovik.

"Panel!" Salapärane õpetaja.

Anu Erman: "Ei!" vastuseks õpilase heasoovlikule küsimusele: "Kas ma võin siin klassis istuda?"

"Ütle, ma olen keeraja!" õp. Kuurme õpilasele, kes suutis keerata terve klassi tunni töö vussi

"Keeramiseks on vaja taelikku vaikust! Olgu keerake nüüd!" õp. Pihlak

"Kui võtate selle pihku, siis hakkab see tõusma, näete mul juba tõuseb." õp. Kuurme demonstreerimas klassile käetemperatuuri mõõtmist kraadiklaasiga.

Male? Male! Ohhooo

18. jaanuaril toimus Reaalkooli Finaalturniiril konkureerisid maleturniir. Osalejaid tuli viimase mänguni võrdselt J. Simm ja üllatavalt palju – 17. Algselt pidi L. Teelem. Viimases voorus oli sed kutsutama Paul Kerese viimasel poolepunktiline edu, kuid mälestusturniiriks, aga kuna temal oli mäng juba mängitud, J. viimane mitte surra ei tahtnud Simmil aga ees. Simm kaotas ja vaid hoopis turniirist osa võttis turniiri võitjaks tuli poolepunktilise (vale mõte, kuna osutus suht eduga kodanik Lauri Teelem. maleimpotendiks ning jäi 0 Tulevikus võib oodata ka õpetajate punktiga viimaseks), kohitseti maleheitlust. Aga ei pea ootama. turniir nimetuks.

LUSTLIK KRÖBISTAJA

Tee ise oma direktor!

Uued tuuled ja pasunad toovad lehte rubriigi, kus saate aeg-ajalt endale luua isegi veel toredama ja meeletuma direktori/õpetaja/kaasõpilase, kui praegu.

